

omma waimo peäle kũwab, se leikab waimust ajaliku ja iggawest õnnistust.

Sowin sellepõrrast keigest süddamest ja keigest hingest, et keige meie armsa maa-rahwa kohta Pauluse sanna peaks tdeks same, kui ütleb; kes semet annab kũwajale se andko ka leiba toiduseks, ja tehko teie semet paljuks, ja kaswatago teie diguse wilja!

Ja! teie diguse wilja kaswatago temma aastast aastasse ja põlwest põlwe, lastest laste kätte, Jesuse Kristuse meie Jõsanda läbbi. Amen.

L a u l u d.

L Maa-ilm on Jummal tde.

1. Maa-ilm lojat kummardau, ma sind, mo Jummal! tannan; sind tundes en- nast rõmustan, auu, kitust sulle annan. Kes

on kũl sinnust wõggewam, ehk selle polest teggewam, mis sinna olled teinud?

2. Næn selgel desel kumawaid ja kiirg' waid taewa-tehti; næn maa peäl mitmid ellajaid, kũll wilja, puid ja lehti. Oh! kei- gist, mis silm ial næeb, mo südda õpris rõõmsaks læeb, et immestelles kerkib.

3. Ei illu üksnes silmele need ilmas agga näita, waid ihho ning ka hingele keik andwad, et woib näita üht toido, kätte, jouuga, teist moistuse ja nouuga, mis mol- lemil læeb tarwis.

4. Ka madalamgi sillike meil' annab sedda nähha, et Jummal wõgga targaste keik mundki wõtnud tehha, mis ütlemata su- remge. Sest targemaks saab innime, kui sedda tundma õppib.

5. Kas se, kes omma wõega keik tar- gast' walmistanud, kas se kũll ilma asjata meil' meelt ja moistust annud? Ei mitte! waid et meie meel ka lodud asjust õppiks teäl, kui arwamata temma.